

[Alfred Jensen.]

det, er det urimeligt at opretholde slige straffebestemmelser. Det, man gør her, er, at man støder personer, der er sindslidende, bort fra sig og ikke giver dem mulighed for at komme tilbage. Det, der er brug for over for sådanne mennesker, er faktisk en hjælpende hånd, og den kunne samfundet give. Det drejer sig ikke alene om dem, der kommer ind under fattighjælpsbestemmelserne, men også om dem, der falder for kommunehjælpens retsvirkninger. Også her burde der vises større forståelse, både i økonomisk og i rent menneskelig henseende.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige behandling af lovforslaget.

Enkelte af de ærede ordførere har sammenlignet dette lovforslag med forslaget af 1954. For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg sige, at jeg for mit vedkommende er principielt enig i de grundsynspunkter, der kom til udtryk i forslaget af 1954, idet jeg anser det for en meget farlig ting at lade medborgerretten i riget være afhængig af et personligt skøn, af en subjektiv bedømmelse af karakter og vandel. Det foreliggende er fremsat ud fra realpolitiske overvejelser i erkendelse af, at det var rart, om vi kunne nå et resultat uden alt for store divergenser.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen omtalte § 307, stk. 2, nr. 5, der drejer sig om en hjælp, der modtages til stadighed; det ærede medlem mente, det måtte være hensigtsmæssigt, om denne bestemmelse fortsat blev opretholdt. Jeg må sige, at jeg her har tvivl i sjælen. Det kan nemlig dreje sig om små beløb, der udbetales over et længere tidsrum, små beløb, der afværger trangtilfælde, som må siges at være rene trangtilfælde, og i så fald skulle den medborgerlige ret ikke falde hermed. Men det kan vi se på i det udvalg, der nedsættes, og som formentlig bliver identisk med det i tilknytning til forrige lovforslag nedsatte udvalg.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen

sagde, at det var bedst, om sygekassekommissionens betænkning havde foreligget som baggrund for behandlingen her, og det er selvfølgelig rigtigt. På den anden side er der ikke tvivl om, at § 306, stk. 2, ikke kan opretholdes, ligegyldigt hvorledes sygekasse-reformen nærmere måtte blive udformet.

Jeg takker for den velvillige behandling.

N. Chr. Christensen: Jeg skal kun gøre en ganske enkelt bemærkning. Jeg forstår ikke rigtig den højtærede socialministers sidste udtalelse om tvivlen i sjælen vedrørende § 307, stk. 2, nr. 5, som omhandler dem, der til stadighed får kommunehjælp. Den højtærede socialminister giver i bemærkningerne til lovforslaget netop en begrundelse for, hvorfor de ikke er taget med denne gang, og derfor forundrer det mig, at den højtærede minister nu giver udtryk for, at det var med tvivl, denne begrundelse blev fremført.

Må jeg så i øvrigt sige, at vi står i dag over for det højst ejendommelige, at et regeringsparti har forlangt nedsat udvalg, medens oppositionen blankt har tiltrådt ministerens forslag. Det kunne jo tyde på, at det er inden for ministerens egne partier, oppositionen i dette tilfælde findes.

Poul Sørensen: Jeg skal blot tilføje, at der er selvfølgelig ingen tvivl om, at vi gerne går ind i et udvalgsarbejde, hvis den højtærede minister og socialdemokratiet ikke er enig i denne sag; men for at fremme lovforslaget understregede jeg klart, at vi, således som vi kan beskue og overskue forslaget, er klar til at tage det, således som den højtærede minister har fremsat det.

Socialministeren (Bomholt): Der gives ikke mig bekendt blot antydning af opposition inden for mit parti mod det fremsatte forslag.

Når jeg har nævnt § 307, stk. 2, nr. 5, er det i overensstemmelse med min fremsættelsestale. Hvis der i tilknytning til denne bestemmelse indgår rene trangstil-